

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De vigtigste Bestemmelser vedrørende Besejling og Handel paa Grønland findes dels i kgl. Anordning af 18. Marts 1776 og i tilsvarende ældre Forskrifter, saaledes Plakaterne af 9. April 1740, 10. April 1744, 26. Marts 1751 og 22. April 1758, og dels i den af den grønlandske Styrelse udstedte „Underretning til Søfarende i Havet omkring Grønland“ af 16. Juni 1921, der slutter sig til tidligere Underretninger af 8. Marts 1905 og 8. Maj 1884, og som omfatter hele Grønland i Overensstemmelse med Bekendtgørelsen af 10. Maj 1921, ved hvilken hele Landet blev inddraget under det danske Kolonialomraade og den danske Styrelse af Grønland.

Man har anset det for ønskeligt i en Lov at samle og nærmere udforme de gældende Regler, navnlig med Hensyn til ulovlig Besejling, Handel og Fangstvirksomhed, idet det blandt andet har vist sig at være en Ulempe, at der i Almindelighed ikke var Adgang til for de hyppigst forekommende Overtrædelser at anvende anden Straf end den i Anordningen af 1776 fastsatte Konfiskation af Skib og Gods, hvilket det i Nutiden ikke kan anses for formaalstjenligt at bevare som absolut og eneste Straffølge af en hvilkensomhelst Overtrædelse af de i Grønland gældende særlige Regler. Ved Siden af Konfiskation af forskellig Art foreslaas det derfor i Lovforslaget at fastsætte Bødestraf for en Række Overtrædelser af de paagældende Bestemmelser, der samtidig nærmere præciseres, i Lighed med, hvad der er Tilfældet i andre Landes Fiskerilovgivning.

Angaaende de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Ifølge Lovforslagets § 1 omfatter Betegnelsen „grønlandske Farvande“ dels indre grønlandsk Farvand og dels Søterritoriet.

Definitionen af Begrebet „indre grønlandsk Farvand“ stemmer i det væsentlige med den tilsvarende Begrebsbestemmelse i § 1 Nr. 1. c. i kgl. Anordning af 20. December 1912 angaaende Danmarks Neutralitet i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter (Lovtidende 1912 A. S. 1342) og i § 3 i Bestemmelser af 11. Maj 1921 om fremmede Krigsfartøjers Adgang til det danske Monarkis Farvande og Havne under

Fredsforhold (Lovtidende 1921 A. II, S. 1029). Ifølge Lovforslagets § 1, Nr. 2 er Søterritoriets Bredde 3 Sømil fra Lavvandslinien, dog at de 3 Sømil i Bugter regnes fra en lige Linie trukket tværs over Bugten paa det Indløbet nærmeste Sted, hvor Bredden ikke er større end 10 Sømil. Det grønlandske Søterritoriums Udstrækning som Fiskerifarvand er ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 27. Juli 1905 (Meddelelser fra Direktoratet for den kgl. grønlandske Handel 1905 III, S. 197) sat til 3 Sømil fra Lavvandslinien med en Beregning af Søterritoriets Udstrækning i Bugter svarende til den ovenfor nævnte. Iøvrigt stemmer de foreslaaede Regler om Søterritoriets Beregning med Bestemmelserne i Art. 2 og 3 i Konventionen af 6. Maj 1882 om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen (Lovtidende 1884, S. 239) og med Art. 2 og 3 i den dansk-britiske Traktat af 24. Juni 1901 om Fiskeriet i Havet omkring Færøerne og Island (Lovtidende 1903 A., S. 54 f.).

Med Hensyn til Bugter gælder den foreslaaede Bestemmelse dog kun de Bugter, der ikke efter de gældende Regler hører til indre grønlandsk Farvand. Er dette derimod Tilfældet, hvilket f. Eks. gælder Diskobugten, regnes de 3 Sømil fra den yderste Grænse, hvor de ved Bugtens Munding liggende Øer med dertil hørende Skær og Grunde er tørre ved Lavvande.

Som bekendt har flere andre Lande fastsat en betydeligt videre Territorialgrænse for Fiskerifarvandet.

Til § 2.

I Overensstemmelse med almindelige Regler er det forlængst blevet internationalt anerkendt, at ingen uden særlig Til-ladelse kan drive Fangst og Fiskeri i de her omhandlede Farvande, hvilket ogsaa gentagende er fastslaaet i de paagældende Bestemmelser, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 14. September 1888. Forbudet mod fremmedes Fangstvirksomhed paa grønlandsk Søterritorium, der historisk har udviklet sig af de ældre Bestemmelser, ved hvis Udstedelse man navnlig havde ulovlig Handel og Besejling for Øje, er iøvrigt ikke nogen for Grønland ejendommelig Regel, idet Fiskeriet paa Søterritoriet med ganske enkelte Undtagelser overalt er forbeholdt Landets egne